

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

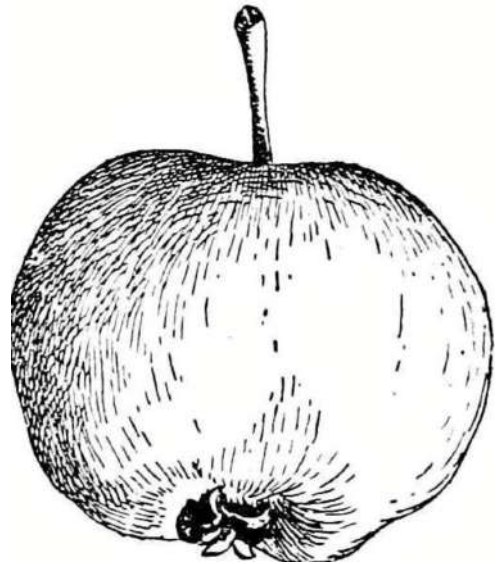
FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

De schatten van de appel

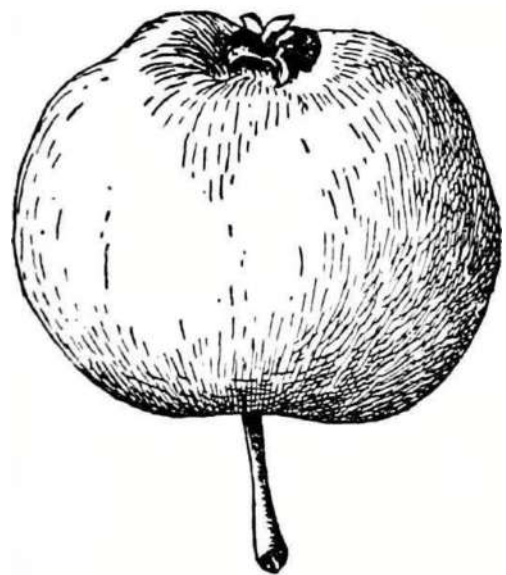
Wanneer we onze appel aan de steel optillen, hangt hij in dezelfde positie als wanneer hij aan de boom groeit.

Maar de bloesem wiens plaats in de wereld wordt ingenomen door deze appel hield zijn kopje trots in de lucht. Laten we de appel dus in dezelfde positie plaatsen en kijken wat er overblijft van de bloem waar hij vandaan komt.

We zien de appelstengel, die in de afgelopen meimaand de bloemstengel was. Dit is dik en sterk genoeg geworden om de appel stevig aan de boom te houden totdat hij rijpt en op het punt staat te vallen.

Het bovenste deel van de stengel kun je niet zien, omdat de appel rondom naar beneden is gezwollen, of naar boven zouden we moeten zeggen, als hij nog aan de boom zat.

Op de bovenkant van de appel

zien we in een kleine holte enkele verfrommelde dingen die op kleine verdorde blaadjes lijken.

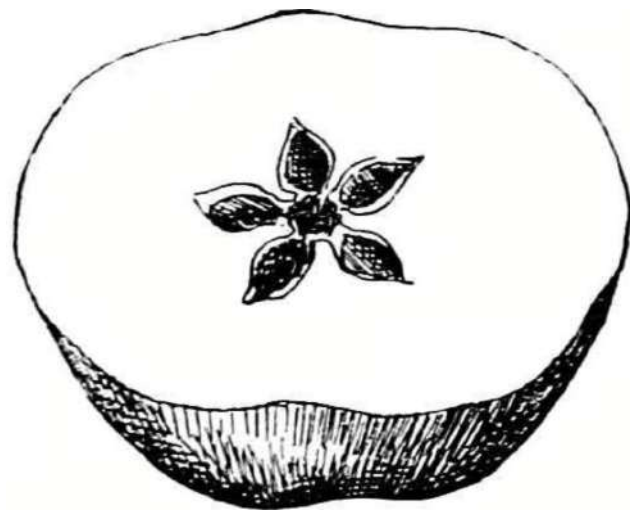
Je herinnert je vast nog dat toen de bij het gele stof in de appelbloesem achterliet, de groene kelk groot en sappig begon te worden en in de appel veranderde. En deze kleine verfrommelde dingen zijn het enige dat overblijft van de vijf groene bladeren waarin het bovenste deel van de kelk was verdeeld. Deze kleine blaadjes hebben wekenlang onder allerlei weersomstandigheden buiten gestaan, dus geen wonder dat ze er nogal muf en rommelig uitzien.

Het is moeilijk voor te stellen dat uit het midden van deze nu verfrommelde bos de mooie appelbloesem groeide.

En waar zijn die kleine ronde dingen die in de groene kelk waren opgeborgen?

Nou, aangezien die kelk nu deze appel is, is de kans groot dat ze er nog steeds veilig in verborgen zitten.

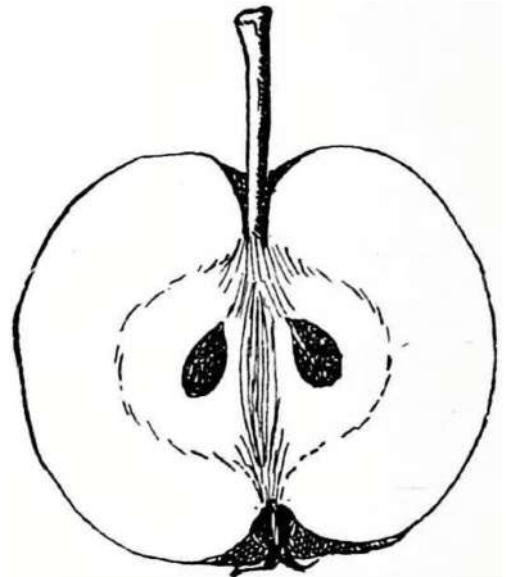
Laten we dus een mes nemen en de appel opensnijden.

Wat vind je in zijn hart?

Als je het kruislings doorsnijdt, zul je vijf bruine zaden vinden, zo netjes verpakt als juwelen in hun doosje; en als je het in de lengte doorsnijdt, ontdek je slechts twee of drie zaden.

Waarschijnlijk hoef ik je niet te vertellen dat deze zaden ooit de kleine ronde dingen waren die verborgen waren in de groene kelk.

Op een dag zal ik je nog veel meer vertellen over het prachtige gouden stof dat bloemen net zo gemakkelijk in appels verandert zoals Assepoesters goede fee ratten in pony's en pompoenen in koetsen veranderde. Maar dit alles komt later. Ik wil het nu even over iets anders hebben.

